

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418201778
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1418201778.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: A. V., O. XX, O., zastúpeného Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 256 907, Legionárska 5, Trenčín, proti žalovanému: V. D. W., W..Y..R., H.: XX XXX XXX, V. XX, O., zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, Kubániho 16, Bratislava, o G. W. XXX,XX A.U., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 04.12.2018, č.k. 25Csp/78/2018-85, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zaväzujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 495,61 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), v časti uplatneného nároku prevyšujúceho sumu 495,61 eura žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 47,84 % (výrok III.).

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručенou konajúcemu súdu dňa 16.04.2018 domáhal voči žalovanému zaplata sumu 670,15 eura na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzavrel dňa 10.01.2014 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o revolvingu“ alebo „revolvingová zmluva“), na základe ktorej poskytol žalobcovi úver v sume 1.500 eur. Žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanému poskytnutý úver v 36 mesačných splátkach, po á 70,20 eura, spolu s odmenou za poskytnutie služby vo výške 253,84 eura, celkovo sumu 2.527,20 eura. Žalobca mal za to, že zmluva o revolvingu nespĺňala náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“). Dôvodil, že konečné parametre úveru sa nachádzali až v oznámení veriteľa, ktoré žalobca nepodpísal a do zmluvy samotnej ich vpísal žalovaný v čase, kedy už nemal možnosť tieto nijako ovplyvniť, a preto zmluva nemala zákonom predpísanú písomnú formu v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Zároveň, v revolvingovej zmluve absentovali náležitosti týkajúce sa výšky, počtu a termínov splátok (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.), doby trvania a konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.), ktoré okolnosti mali za následok posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov. Podľa mienky žalobcu bola výška úrokovej sadzby (45 % ročne) dojednaná v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), pričom za takú vyhodnotil i dohodu o poskytnutí služby, nakoľko nebola individuálne dojednaná, nachádzala sa vo vopred pripravenom formulári a i keď k nej žalobca nemusel

pristúpiť, vyskytovala sa priamo v texte zmluvy, čo nenasvedčovalo úprimnému úmyslu žalovaného. Keďže v súvislosti so zmluvou o revolvingu zaplatil žalovanému sumu 2.613,50 eura, pri výške skutočne poskytnutého úveru v sume 1.246,16 eura (od sumy 1.500 eur bola odrátaná odplata za uzavretie dohody o poskytnutí služby v sume 253,84 eura) a revolvingu v sume 696,83 eura, predstavovalo bezdôvodné obohatenie žalovaného sumu 670,51 eura.

3. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie a zistil, že podľa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný poskytol žalobcovi úver v sume 1.500 eur so splatnosťou v 36 mesačných splátkach, s výškou splátky á 70,20 eura, keď celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť predstavovala sumu 2.527,20 eura, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) za úver a ročná úroková sadzba úveru hodnotu 45 %, priemerná RPMN za úver 45,94 %, poskytnutá čiastka revolvingu sumu 850,67 eura, pri predpokladanej RPMN s hodnotou 39,82 %, ročnej úrokovej sadzbe 45,01 % a celkovej čiastke revolvingu, ktorú bol žalobca povinný zaplatiť v sume 1.684,80 eura. V bode 6 citovanej žiadosti žalovaný dopísal údaje o schválenom úvere, a to čiastku poskytnutého úveru v sume 1.500 eur, splatnosť úveru 36 splátok, výšku mesačnej splátky á 70,20 eura, celkovú čiastku, ktorú mal žalobca zaplatiť v sume 2.527,20 eura, predpokladanú RPMN v hodnote 44,96 %, ročnú úrokovú sadzbu úveru 45 %, priemernú RPMN v hodnote 45,94 %, poskytnutú čiastku revolvingu v sume 850,67 eura, pri predpokladanej RPMN 39,86 %, ročnej úrokovej sadzbe 45,01 % a celkovej čiastke pri revolvingu 1.684,80 eura. Riadnym vyplnením a následným podpisom žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere všetkými zúčastnenými stranami žalovaný ako veriteľ deklaroval uzavretie zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli zmluvné dojednania.

4. Žalovaný v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXI zo dňa 10. 01. 2014 (ďalej len „oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“) oznámil žalobcovi, že mu schválil úver v sume 1.500 eur, na 36 mesiacov, s mesačnou splátkou úveru á 70,20 eura, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru dňa 11.02.2014, s dátumom splatnosti poslednej splátky v priebehu periódy splácania v 11. deň, RPMN úveru s hodnotou 44,96 %, s priemernou hodnotou RPMN platnou ku dňu podpísania zmluvy o revolvingu 45,94 %, celkovou čiastkou, ktorú mal žalobca zaplatiť v sume 2.527,20 eura a odplatom za poskytnutie služby podľa dohody o poskytnutí služby v sume 253,84 eura. Podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch pri ostatných spotrebiteľských úveroch zahŕňajúcich kreditné karty, spotrebiteľské úvery so zabezpečením alebo lízing, v sume do 1.500 eur dosahovala RPMN ku dňu 30.09.2013 hodnotu 45,94 %. Žalovaný v oznámení zo dňa 14.07.2015 informoval žalobcu o poskytnutí revolvingu v súlade s článkom 4 zmluvných dojednaní, s tým, že úver mal byť po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára tvoriaceho prílohu listu.

5. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že hoci žalobca založil do súdneho spisu výpisy z účtov preukazujúce úhrady splátok úveru, tieto neboli kompletné, a preto ako súhrnnú sumu úhrad vykonaných žalobcom z titulu úveru ustálil sumu 2.438,60 eura, deklarovanú žalovaným.

6. Po takto vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval, že medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí i údaj o konečnej splatnosti úveru, ktorý by mal byť uvedený presne, uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť, resp. musí byť zo zmluvy jednoznačne určiteľný, k čomu v danom prípade nedošlo. V prípade platnosti revolvingovej zmluvy by preto poskytnutý úver vyhodnotil za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., z dôvodu absencie údajov o termíne konečnej splatnosti úveru; za naplnenie dikcie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. pritom nepovažoval uvedenie len údajov o počte splátok, bez súčasného oboznámenia žalobcu s dňom splatnosti prvej a poslednej splátky úveru.

7. Súd prvej inštancie sa v ďalšom zaoberal platnosťou zmluvy o revolvingu. Poukázal na bod 2.1 zmluvných dojednaní, podľa ktorého sa zmluva uzatvárala na formulári veriteľa, ktorý bol žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru a zároveň aj zmluvou samotnou, pričom pre vznik zmluvy sa vyžadoval podpis oboch zmluvných strán. Žalobca ako dlžník podpísal žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere dňa 09.01.2014, kým žalovaný ako veriteľ ju podpísal až dňa 10.01.2015 (správa má byť 10.01.2014 - pozn. odvolacieho súdu), keď doplnil do zmluvy konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere, nachádzajúce sa v bode 6 zmluvy. Takúto zmluvu súd prvej inštancie nepovažoval bez akýchkoľvek pochybností za riadne a platne uzavretú. Obsahom revolvingovej zmluvy

v čase, keď ju podpisoval žalobca, totiž neboli údaje o schválenom úvere, tieto úplne absentovali, a preto ich žalobca ani nemohol písomne akceptovať. So zreteľom na tieto skutočnosti konajúci súd uzavrel, že žalobca podpísal dňa 09.01.2015 (správne má byť 09.01.2014 - pozn. odvolacieho súdu) iba žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, t.j. návrh na uzavretie zmluvy, ktorý nebol individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ išlo o údaje obsiahnuté v bode 6 revolvingovej zmluvy, tie konajúci súd vyhodnotil ako nové, doplnené údaje, tvoriace zároveň nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom tie uvedené v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ako i oznámenie samotné považoval za jednostranný úkon, ktorý nebol súčasťou dvojstranného právneho úkonu zmluvných strán, t.j. zmluvou. Vzhľadom na to, že nedostatok písomného prejavu vôle žalobcu byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru je z hľadiska zákona sankcionovaný neplatnosťou právneho úkonu, dospel súd prvej inštancie, za aplikácie ustanovenia § 37 ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v spojení s § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) a § 1 ods. 1, § 2 písm. a) a b), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. k záveru, že zmluva o revolvingu je v celom rozsahu neplatná.

8. Pokiaľ išlo o dohodu o poskytnutí služby tvoriacej obsah článku 8 zmluvy o revolvingu, túto konajúci súd nepovažoval za individuálne dohodnutú, nakoľko mala povahu formulárovej dohody, pričom okolnosti súvisiace s uzavretím samotnej zmluvy nenasvedčovali tomu, že by žalobca ako dlžník mal možnosť sa rozhodnúť, či prijať alebo neprijať návrh na uzavretie tejto dohody. Samotné dojednanie uvedené v bode 8.1 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru bolo pritom súdmi právoplatne vyhodnotené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.05.2015, sp. zn. 15Co/70/2015).

9. Vzhľadom na záver o neplatnosti revolvingovej zmluvy súd prvej inštancie deklaroval, že žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v súlade s ustanovením § 451 Občianskeho zákonníka v sume 495,61 eura. V konaní nebolo sporné, že suma úhrad vykonaných žalobcom v súvislosti so splácaním úveru presiahla sumu poskytnutú žalovaným, keď žalovaný poskytol žalobcovi sumu spolu 1.942,99 eura (1.246,16 eura titulom úveru a 696,83 eura titulom revolvingu) a žalobca reálne zaplatil žalobcovi sumu 2.438,60 eura; rozdiel medzi uvedenými peňažnými čiastkami predstavoval sumu bezdôvodného obohatenia, na ktorej zaplatenie konajúci súd žalovaného zaviazal. Námietku žalobcu, že mu patrí i nárok na zaplatenie odmeny za poskytnutie služby upravenej v bode 8.1 zmluvy o revolvingu, vyhodnotil konajúci súd za nedôvodnú. Žalobcovi by vznikol nárok na jej vrátenie len v prípade, ak by túto sumu žalovanému uhradil zo svojich prostriedkov, čo však nebolo splnené. Súd prvej inštancie preto žalobu v časti prevyšujúcej sumu 495,61 eura zamietol.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) tak, že žalobcovi, ktorému ako v prevažnej časti úspešnej strane vznikol nárok na náhradu trov konania, priznal náhradu trov konania v rozsahu 47,84 %, nakoľko jeho žalobu o zaplatenie sumy 670,51 eura zamietol v časti zaplatenia sumy 174,90 eura, čo predstavuje úspech žalobcu v rozsahu 73,92 % a jeho neúspech, a tým i úspech žalovaného, v rozsahu 26,08 %.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, podľa obsahu do jeho zaväzujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p. Nesúhlasil s právnym názorom konajúceho súdu, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingu. I podľa právnej teórie všetky právne úkony potrebujú ku svojej platnosti podstatné zložky, t.j. také, bez ktorých by ani nešlo o právny úkon. V prípade zmluvy je na jej vznik potrebné, aby obsahovala obligatórne náležitosti stanovené zákonom; absencia pravidelných a fakultatívnych zložiek, ktoré nepredstavujú podstatné zložky právneho úkonu, pritom nebráni vzniku platného právneho úkonu. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z ustanovenia § 493 Obchodného zákonníka. Podľa tohto ustanovenia sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je teda dohoda o úvere, záväzok dlžníka prostriedky vrátiť veriteľovi a zaplatiť mu aj úroky. Z obsahu bodu 5 a bodu 6 revolvingovej zmluvy podľa žalovaného vyplývali zhodné údaje o vóli strán uzavrieť zmluvu o úvere na sumu 1.500 eur, splatnú v 36 mesačných splátkach, s výškou mesačnej splátky á 70,20 eura, z čoho žalovaný vyvodil, že strany sporu sa dohodli na podstatných náležitosťach zmluvy o úvere. Pokiaľ išlo o dohodu strán o výške úrokov, táto podľa mienky žalovaného netvorila podstatnú náležitosť úverovej zmluvy, čo vyplývalo i zo znenia § 502 ods. 1

Obchodného zákonníka; prípadná absencia dohody o úrokoch potom nemala vplyv na platnosť úverovej zmluvy. Pokiaľ si strany dojednali úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona bol dlžník povinný platiť úroky len v najvyššie prípustnej výške. Žalovaný následne uzavrel, že podmienkou vzniku úverovej zmluvy nebola dohoda o iných, ako vymenovaných náležitostiach, čo napokon vyplývalo i z ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého absencia vymedzených náležitostí podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona nemala vplyv na platnosť zmluvy, ale vyvolávala iný právny dôsledok. Z uvedených dôvodov žiadal žalovaný, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil záver konajúceho súdu, že v prípade platnosti revolvingovej zmluvy, treba poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie údajov o konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.). Táto okolnosť pritom sama o sebe zakladala opodstatnenosť vydania priznaného bezdôvodného obohatenia, a to i v prípade, ak by odvolací súd posúdil zmluvu o revolvingu za platne uzavretú.

13. Podľa mienky žalobcu dôvodom neplatnosti revolvingovej zmluvy bola výška odplaty za poskytnutý úver, ktorú považoval za rozpornú s dobrými mravmi, nakoľko niekoľkonásobne prevyšovala priemerné úrokové miery obdobných úverových produktov v rozhodnom čase, ktoré za štvrtrok predchádzajúci podpisu zmluvy predstavovali hodnotu 15,02 %. Úrok uvedený v oznámení o schválení úveru s hodnotou 45 % považoval preto za neakceptovateľný. Vzhľadom na to, že na platnosť zmluvy je potrebné dodržanie predpísanej písomnej formy, ktorá nebola dodržaná, pričom zmluva bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi, súd prvej inštancie rozhodol správne, pokiaľ zmluvu o revolvingu vyhodnotil za neplatnú. Z uvedeného dôvodu žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdiť.

14. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), ktoré podľa obsahu smerovalo len do zaväzujúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného dôvodné nie je a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku je vecne správny. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.02.2020 (§ 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, ako aj zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

19. Súd prvej inštancie vyhodnotil revolvingovú zmluvu za neplatnú z dôvodu, že žalobca podpísal dňa 09.01.2014 iba žiadosť (návrh) na poskytnutie revolvingového úveru, v ktorom čase nebol úver individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami stanovenými zákonom č. 129/2010 Z.z., pričom údaje doplnené žalovaným do bodu 6 žiadosti/zmluvy o revolvingu posúdil ako nový návrh na uzavretie zmluvy, ktorý však žalobca neprijal; za akceptáciu žiadosti žalobcu o uzavretie revolvingovej zmluvy pritom nepovažoval jednostranné oznámenie žalovaného o schválení revolvingového úveru.

20. Odvolací súd udáva, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.) sa veriteľ (tu žalovaný) zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi (tu žalobca) spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom; uvedená definícia zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak určuje podstatné náležitosti tejto zmluvy, za ktorú možno nepochybne považovať aj tú, uzavretú medzi stranami sporu. Pre vznik revolvingovej zmluvy bola potom rozhodujúca dohoda o jej podstatných častiach, čo predpokladalo okrem označenia zmluvných strán i záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi peňažné prostriedky v dohodnutej sume a korešpondujúci záväzok žalobcu tieto prostriedky, spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom, žalovanému vrátiť. Podľa mienky odvolacieho súdu boli uvedené náležitosti obsiahnuté v písomnej forme v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluve o revolvingovom úvere, ktorá bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, a preto táto zmluva spĺňala zákonom vyžadovanú písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Treba uviesť, že zmluvné strany sa dohodli i na výške úroku (45 %) ako nesprávne uviedol v odvolaní žalovaný, avšak zhoda nenastala v prípade údajov o RPMN. Odvolací súd je toho názoru, že hodnota RPMN nie je takou náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali jej účastníci konsenzuálne dohodnúť, nakoľko zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom podľa matematického vzorca stanoveného zákonom č. 129/2010 Z.z. (viď príloha č. 2 citovaného zákona). Ak sa účastníci zmluvy dojednali na sume úveru, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru, ostatných nákladoch úveru, ako aj na celkovej čiastke, ktorú mal žalobca žalovanému vrátiť, vykonal sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistenú hodnotu uviedol veriteľ do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie. Možno preto konštatovať, že zmluvné strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere v písomnej forme, keď žalobca predložil písomný návrh (žiadosť) na uzavretie zmluvy, ktorý žalovaný akceptoval v podstatných častiach. Len samotná skutočnosť, že k podpísaniu žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a jej prijatiu formou doplnenia o tie podstatné náležitosti, obsiahnuté v žiadosti žalobcu, nedošlo v ten istý deň (žalobca podpísal žiadosť dňa 09.01.2014, kým žalovaný žiadosť prijal nasledujúci deň), nemá za následok neuzavretie zmluvy alebo jej neplatnosť pre nedostatok písomnej formy, ako nesprávne konštatoval súd prvej inštancie. V tomto smere pritom nemožno prehliadnuť, že i prípadná absencia písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespôsobuje jej neplatnosť, keď v takom prípade sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkov. Z vykonaného dokazovania pritom nepochybne vyplynulo, že žalobca úver poskytnutý žalovaným, vrátane revolvingu, skutočne čerpal.

21. Odvolací súd v ďalšom udáva, že hoci súd prvej inštancie vyhodnotil revolvingovú zmluvu za neplatnú, pre prípad, že táto bola uzavretá platne, zaoberal sa tým, či obsahovala obligatórne náležitosti vymedzené ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Dospel pritom k záveru, že v zmluve o revolvingu chýbala náležitosť podľa 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá okolnosť mala za následok posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona). Vychádzajúc z obsahu revolvingovej zmluvy je zrejmé, že vyššie označená náležitosť, t.j. údaj o konečnej splatnosti úveru, sa v nej skutočne nenachádzal; termín konečnej splatnosti úveru nebolo možné pritom určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v revolvingovej zmluve, keďže v zmluve bol uvedený len počet splátok (36), periodicita splácania (mesačne) a úplne v nej absentovalo uvedenie dátumu splatnosti prvej splátky. Vzhľadom na to, že z revolvingovej zmluvy nie je zrejmy dátum počiatku povinnosti žalobcu splácať úver, nie je možné určiť ani konečnú splatnosť úveru; preto úver poskytnutý žalobcovi možno pre absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v odvolaní nespochybňoval zistenie súdu prvej inštancie týkajúce obsahových náležitostí revolvingovej zmluvy, ani jeho záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, s ktorým sa stotožnil i odvolací súd. V takom prípade bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi rozdiel medzi sumou, ktorú mu žalobca celkovo uhradil v súvislosti s poskytnutým úverom (2.438,60 eura) a sumou, ktorú mu titulom úveru poskytol (1.246,16 eura + 696,83 eura); výšku týchto súm žalovaný v odvolaní nerozporoval, a preto súd prvej inštancie nepochybil, pokiaľ žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 495,61 eura (2.438,60 eura - (1.246,16 + 696,83) eura).

22. Vzhľadom na to, že žalovaný v odvolaní iné skutočnosti spochybňujúce správnosť skutkových alebo právnych záverov konajúceho súdu nenamietal, a ním uvádzaná argumentácia nebola spôsobilá privodiť zmenu napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zaväzujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania ako vo výroku vecne správnych v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcoví, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal voči žalovanému, ktorý úspech nemal, plný nárok na ich náhradu.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).